

fornuftig Ledelse vil man ogsaa kunne realisere her en, to tre. Men, som sagt, selv om dette ikke sker, vil der dog ikke være sket nogen Skade derved — ret længe vil det i hvert Tilfælde ikke være. Min Henstilling, hvis nogen bryder sig om den, særlig den højtærede Kultusminister, er den, at denne Sag bør lægges over i andre, mere praktiske Hænder. Jeg tænker mig, at den højtærede Kultusminister vil have grumme let ved at henvende sig til 2—3 praktiske, fornuftige Landmænd, til hvilke han kan sige: Her er en Sag, jeg skal have udført; jeg trænger til Assistance, kan jeg gøre Regning paa, at I vil yde mig den og konferere med mig og med hvem, jeg maatte finde Anledning til? Giv da først en Plan rent fornuftigt opstillet, baade parcelmæssigt og økonomisk, og hjælp mig at bringe den til Udførelse. Lad dem paa den Maade faa et Slags Kommissorium — selvfølgelig mod et ringe Vederlag for Arbejdet, som jo ikke kan spille nogen Rolle, og lad dem saa staa som Mellemænd. Naar man saa først er enig om, hvorledes Planen skal være, vil det neppe volde Vanskelighed at blive enige om at faa den gennemført, thi 2—3 Mand ville jo aldrig afslutte en Handel, som ikke baade Kultusministeren og Rigsdagen vil kunne godkende, idet det jo ikke ville kunne afvige saa meget fra det, man er bleven enig om. Saa kan man faa de fornødne Dokumenter, og saaledes kan hele Sagen bringes til Udførelse. Paa den Maade tror jeg, vi vilde komme ind paa en saa fornuftig og rimelig Vej, at vi kunde faa Nytte og Fornøjelse af Arbejdet. Jeg er derimod ikke saa enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds, som ellers saa trolig arbejder sammen med mig paa denne Sag, om de Tanker, kan fremsætte, at Statskassen skulde bygge nogle Ejendomme og saa sætte dem til Auktion. Jeg tror, den anden Vej er absolut den mere praktiske, idet jeg har nogen Erfaring i saa Henseende, og jeg synes, at almindelig Eftertanke kan sige, at det er rigtigt at komme ind i dette Spor. Men jeg er bange for, at saa længe Sagen bliver i Kontorembedsmændenes Hænder, kommer den ikke ind i noget praktisk Spor. Prøveforsøgene ville paa den Maade ikke være nogen virkelig Norm for, hvad der kan naas paa det Punkt. Det er det, der gør mig ondt, og det, jeg gerne vil slaa til Lyd for, er, om vi ikke Tid efter anden kunne stramme os op og sige: Denne Sag skal løses, fordi den er værd at løse, og

den skal løses paa den og den Maade efter rimelige og praktiske Hensyn. Da føler jeg mig overbevist om, at vi ville have gjort en god Ting baade for Sagen, Samfundet og for en hel Del enkelte Mennesker, som kunne have god Brng derfor.

S. Sørensen: I Registret til Ændringsforslagslisten staaar, at der skulde findes et Ændringsforslag angaaende Lønne Kirke. Det gør der imidlertid ikke, saa det maa være en Trykfejl — dermed lader jeg den Sag ligge. Derimod er der taget et Forbehold i Betænkningen under Nr. 65. Da jeg læste det, blev jeg lidt forundret, for jeg kan ikke indse, hvad der opnaas ved dette Forbehold. Ved 1ste Behandling sagde jeg simpelthen, at Kirken var anslaaet til 18,000 Kr., saa meget vil det altsaa koste at bygge den. Nu foreslaas der 8,000 Kr. fra Statens Side, og saa maa de resterende 10,000 Kr. selvfølgelig skaffes fra Beboerne. Dersom det ikke var muligt at skaffe de Penge, forbeholdt jeg mig Lov til at komme til den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg. Men Finansudvalget har ikke hørt noget fra mig, saa jeg forstaar ikke denne overdrevne Forsigtighed. Forbeholdet vidner om en Mistænksomhed om, at dette lille Klitsogn derude skulde kunne snyde Staten for nogle Skillinger. Sagen er simpel nok. Hvis man bygger Kirken, faar man de 8,000 Kr., og kan man ikke skaffe det øvrige Beløb, faar man ikke de 8,000 Kr., saa jeg synes, at det er lige ud ad Landevejen. Men Forord volder ingen Trætte, og da man endelig har vist sig saa mistænksom over for denne Bevilling, vil jeg sige, at der er Mulighed for, at Befolkningen derovre maaske ikke behøver at have de 4,000 Kr., som der mangler, tegnede fuldt ud, inden de begynde at bygge, thi det er praktiske Folk, som selv kunne arbejde, og Arkitekten, der er godt kendt med de stedlige Forhold, har man bedt gøre Overslaget saa rigeligt, at der ikke kommer Overskridelse. Nu mener man for øvrigt at kunne tjene de sidste Tusinde Kroner ved selv at hente Materialierne, og Nabobyerne, som ganske vist ikke skulle benytte Kirken, ville maaske hjælpe til dermed. For øvrigt vil jeg endnu blot sige, at det er dog vel ikke den ærede Ordførers Mening, at der skulde trækkes noget fra de 8,000 Kr. af denne Grund. Ellers kan jeg ikke have noget imod, at der er taget dette Forbehold, men jeg indser ikke, det har været nødvendigt.